394R3095

20.12.94 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 328/5

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3095/94

av den 12 december 1994

om stöd som Österrike och Finland får bevilja för lager som innehas av privata näringsidkare den 1 januari 1995

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av 1994 års anslutningsakt, särskilt artikel 150.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 150 i anslutningsakten får rådet, med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag, införa bestämmelser om att nationellt stöd som högst motsvarar skillnaden mellan det pris som noterats i en ny medlemsstat före anslutningen och det pris som blir följden av tillämpningen av anslutningsfördraget får beviljas på vissa villkor. Detta nationella stöd skall beviljas privata näringsidkare som den 1 januari 1995 innehar lager av jordbruksbasprodukter eller förädlade produkter därav.

Ovan nämnda skillnad i priser kan iakttas endast i Österrike och Finland. Priserna i Sverige uppvisar ingen skillnad mot gemenskapspriserna.

Av artikel 150 i anslutningsakten framgår att de påtänkta gemenskapsåtgärderna, bortsett från precisering av det högsta stödbelopp som får beviljas och vissa villkor för beviljandet därav, endast skall omfatta generella ramåtgärder inom vilka de två nya medlemsstaterna, vilka skall bära hela det ekonomiska ansvaret därför, har full rätt att fatta egna beslut.

Vid tillämpningen av nämnda artikel omfattar den aktuella produktgruppen basprodukter och förädlade produkter därav. Det är lämpligt att stöd enligt denna förordning får beviljas för levande djur och alla produkter som den 1 januari 1995 finns i lager i de ovan nämnda nya medlemsstaterna.

Det högsta stödbeloppet för levande djur och råvaror skall motsvara de prisfall som noterats i dessa medlemsstater till följd av tillämpningen av anslutningsfördraget. Dessa medlemsstater bör emellertid själva få bestämma den period under vilken prisfallet har skett och, för enkelhetens skull, besluta att det högsta stödbeloppet skall beräknas på grundval av institutionella priser där sådana priser existerar eller har existerat.

I enlighet med allmän praxis för den gemensamma jordbrukspolitiken skall det högsta stödbeloppet så långt som möjligt vara baserat på den nivå som fastställts för basprodukterna. De problem som i vissa fall uppstår vid tillämpning av denna metod (framför allt om basprodukten inte kan lagras eller inte har någon större inverkan på priserna på de förädlade produkterna) innebär att stödet i sådana fall skall beräknas på grundval av fallet i priserna på de förädlade produkterna och det är därför lämpligt att för de viktigaste jordbrukssektorerna upprätta en förteckning över de produkter som skall utgöra grunden för beräkningen av det högsta stödbeloppet för produkter som framställts därav. Det bör emellertid fastställas att stödet skall beviljas även för andra produkter.

De nya medlemsstaterna bör ha friheten att överväga att som del av kompensationen enligt denna förordning betala ränta för perioden 1 januari 1995 – dagen för utbetalning av stödet till en räntesats som högst motsvarar den normala marknadsräntan i den ifrågavarande nya medlemsstaten.

Syftet med de övriga villkor som skall fastställas är att förhindra att näringsidkare överkompenseras och att stödet kombineras med annat stöd enligt anslutningsakten samt att förhindra att stöd beviljas för spekulationslager och produkter som importerats till medlemsstaterna före den 1 januari 1995 utan att gällande importavgifter har betalats.

Med förbehåll för ovan nämnda begränsningar och villkor får de nya medlemsstaterna fastställa tillämpningsföreskrifter till bestämmelserna, på villkor att dessa framläggs för kommissionen enligt ett förfarande som ger möjlighet till lämplig gemenskapskontroll samtidigt som det medger snabba åtgärder från de nya medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Österrike och Finland får helt eller delvis utjämna eventuella prisfall som noterats till följd av tillämpningen av anslutningsfördraget genom att bevilja stöd till privata näringsidkare (producenter, bearbetningsföretag och handelsidkare) som kl. 00.00 den 1 januari 1995 äger något av det följande:

a) Levande djur enligt kapitel I i GTT.

b) Lager av jordbruksprodukter enligt bilaga 1.

c) Lager av produkter som framställts av de produkter som avses i b.

d) Lager av produkter enligt bilaga 2 till EG-fördraget utom de produkter som avses i a, b eller c, samt produkter som framställts av sådana produkter.

Artikel 2

1. Det stöd som avses i artikel 1 får inte vara högre än följande:

a) När det gäller de produkter som avses i artikel 1 a, b eller d: det prisfall som noterats i Österrike och Finland

— i grossistledet eller något annat led som utgör det första saluföringsledet för ifrågavarande produkt

— under en period:

— som av dessa stater anses vara representativ med avseende på anslutningsfördragets effekter på prisnivån och

— som inte är längre än produktens hållbarhet efter dagen för anslutningen.

b) När det gäller de produkter som avses i artikel 1 c och produkter framställda av de produkter som förtecknas i bilaga 2 och som avses i artikel 1 d det högsta belopp som fastställs enligt a för de produkter av vilka de är framställda multiplicerat med

— en koefficient som speglar värdet, när det gäller kött

— en förädlingskoefficient som speglar inverkan av de produkter av vilka de är framställda, när det gäller övriga produktgrupper.

De koefficienter som avses i b skall fastställas av ifrågavarande medlemsstat.

2. Det högsta belopp som avses i a kan ersättas med något av det följande:

— När det gäller produkter som före anslutningen har omfattats av ett prisstödsystem såväl inom gemenskapen som i Finland eller Österrike skillnaden mellan den prisnivå som nämnda medlemsstater i december 1994 säkerställer genom subventioner och den prisnivå som gemenskapen säkerställer i januari 1995 genom subventioner.

— När det gäller priser som före anslutningen har omfattats av ett prisstödsystem endast i Österrike eller Finland skillnaden mellan den prisnivå som nämnda medlemsstater i december 1994 säkerställer genom subventioner och de priser som gäller i nämnda medlemsstater i det saluföringsled som avses i punkt 1 a första strecksatsen vid en tidpunkt år 1995 som de anser vara representativ för beräkningen av det prisfall som följer av tillämpningen av anslutningsfördraget.

— När det gäller produkter som före anslutningen omfattades av ett prisstödsystem inom gemenskapen men inte i Österrike eller Finland skillnaden mellan de priser som noterats i nämnda medlemsstater i det saluföringsled som avses i punkt 1 a första strecksatsen vid en tidpunkt år 1994 som de anser vara representativ för beräkningen av det prisfall som följer av tillämpningen av anslutningsfördraget och de priser som gemenskapen i januari 1995 säkerställer genom subventioner.

3. De högsta belopp som avses i punkterna 1 och 2 skall inte hindra ifrågavarande medlemsstat att höja stödet med en ränta som inte får överstiga den normala marknadsräntan i medlemsstaten och som beräknas för perioden mellan den 1 januari 1995 och dagen för utbetalning av stödet.

Artikel 3

1. Vid tillämpning av denna förordning skall de produkter som avses i artikel 9.2 i fördraget och som finns inom Österrikes eller Finlands territorium den 1 januari 1995 betraktas som lager.

Produkter i fri omsättning inom dessa medlemsstaters territorium skall berättiga till det stöd som avses i denna förordning endast om gällande tullavgifter och andra avgifter med motsvarande verkan erlagts i samband med importen därav.

2. Österrike och Finland skall säkerställa att det stöd som avses i artikel 1

— inte överstiger det belopp som krävs för att jämna ut det prisfall som noterats som följd av tillämpningen av anslutningsfördraget,

— inte beviljas utöver det stöd som skall utbetalas för samma produkter i oförädlat eller förädlat skick i enlighet med artikel 138 i anslutningsakten,

— inte beviljas för spekulationslager.

Artikel 4

1. I samband med tillämpningen av denna förordning

a) får Österrike och Finland göra en lagerinventering,

b) skall Österrike och Finland notera priser enligt artikel 2.1 a, om möjligt på grundval av kvalitetsnormer som är jämförbara med dem som fastställs i gemenskapsbestämmelser,

c) skall Österrike och Finland anta närmare bestämmelser om beviljandet av det stöd som avses i denna förordning och om kontrollen därav. Sådana närmare bestämmelser skall bl. a. inbegripa lämpliga åtgärder för att förhindra att stöd beviljas för spekulationslager.

2. Österrike och Finland skall före den 31 mars 1995 underrätta kommissionen om de kvantiteter som kan berättiga till det stöd som avses i denna förordning.

Artikel 5

1. Österrike och Finland skall till kommissionen överlämna utkasten till bestämmelserna om införandet av det stöd som avses i denna förordning. De skall samtidigt ange

— det stödbelopp som de överväger,

— beräkningsgrunden.

2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall inte träda i kraft innan kommissionen har godkänt dem. Kommissionen får till detta godkännande knyta varje villkor som den anser vara lämpligt med hänsyn till de i denna förordning fastställda målen och bestämmelserna.

3. Om kommissionen inte har yttrat sig över ovan nämnda meddelande inom en månad från mottagandet därav, får bestämmelserna träda i kraft.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft samma dag som anslutningsfördraget.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 1994.

På rådets vägnar

J. BORCHERT

Ordförande

BILAGA

KN-nummer	Varuslag
	I. Kött
	A. *Nötkött*
0201 10 00 och 0202 10 00	A. Nötkött Hela och halva slaktkroppar av nötkreatur, färska, kylda eller frysta
	B. Griskött
0203 11 10 och 0203 11 24	Hela och halva slaktkroppar av tamsvin, färska, kylda eller frysta
	C. Får- och getkött
0204 10 00 och 0204 30 00	Hela och halva slaktkroppar av lamm, färska, kylda eller frysta
0204 21 00 och 0204 41 00	Hela och halva slaktkroppar av får, färska, kylda eller frysta
0204 50 11 och 0204 50 51	Hela och halva slaktkroppar av get, färska, kylda eller frysta
	D. Fjäderfäkött
0207 10 15 och 0207 22 10	"70 % kycklingar", färska, kylda eller frysta
0207 10 31 och 0207 22 10	"80 % kalkoner", färska, kylda eller frysta
0207 10 55 och 0207 23 11	"70 % ankor", färska, kylda eller frysta
0207 10 79 och 0207 23 59	"75 % gäss", färska, kylda eller frysta
	E. Renkött
0208 10 90	Renkött
	II. Ägg
0407 00 30	Fågelägg med skal
	III. Mjölk och mjölkprodukter
ex 0401	Mjölk och grädde med lång hållbarhet
0402 10 99	Mjölkpulver
0405 00	Smör
0406	Ost
	IV. Ätbara grönsaker och vissa stam- och rotknölar
0701	Potatis, färsk eller kyld
1105 20 00	Flingor, korn och pelletar av potatis
1108 13 00	Potatisstärkelse
0713	Torkade baljväxter, särskilt ärter och åkerbönor
	V. Ätbara färska och förädlade frukter och grönsaker
	— Produkter enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker(1)
	— Produkter enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker(2)
	VI. Spannmål
1001 10	Durumvete
1001 90	Vete och blandsäd utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn

KN-nummer	Varuslag
1004 00	Havre
1005	Majs
	VII. Oljefrö och andra produkter enligt kapitel 12 i GTT
1201 00	Sojabönor
1205 00	Raps- och rybsfrö
1006 00	Solrosfrö
1209	Frön, frukter och sporer av det slag som används som utsäde
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulveriserad eller i form av pelletar, lupulin
1209 29 50	Lupinfrö
1213	Halm och agnar av spannmål, obearbetat
ex 1214	Kålrötter, mangold, foderrötter, hö, klöver, esparsett, foderkål, lupiner, vicker och andra liknande foderprodukter
	VIII. Socker
1701 11 10	Råsocker av sockerrör för raffinering
1701 12 10	Råsocker av sockerbetor för raffinering
1701 99 10	Vitt socker
	IX. Vin
2204 21 och 2204 29	Vin av färska druvor

(1) EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3669/93 (EGT nr L 338, 31.12.1993, s. 26).
(2) EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1490/94 (EGT nr L 161, 29.6.1994, s. 13).